

Előfizetési díj:

Félévre 8 frt.
Negyedévre 4 frt.
Megjelen az ünnep utáni
napokat kivéve minden-
nap; koronkint képekkel.

FŐVÁROSI LAPOK.

IRODALMI NAPIKÖZLÖNY.

Szerkesztői iroda:

Zöldfa-utca 39. sz. 2. em.

Hirdetési díj:

Negyed hasábos petit
sor 7 kr.
Bélyegdíj minden ig-
tatáskor 30 kr.

Előfizetéseket mindig csak a rendes évnegyedek elejétől fogadhat el a kiadó-hivatal.

Előfizetési fölhívásunkat ajánljuk a szépiroda-
lom és művészetek pártolójának figyelmébe. Lapunk
ára félévre 8 ft, évnegyedre 4 ft, s az összegek az
„Athenaeum“-hoz küldendők.

Gyöngé kis menyecske.

Virágos pamlagon, illatos szobában,
Gyöngé kicsiny asszony üldögel magában.

Két kis tenyerének lilom-gödrére
Álmodozva sülyed angyal fejéskéje.

Gyöngé kis menyecske! A te lelked vágyik,
Vágyik innen messze idegen határig.

S mire hévvel gondolsz, kire így forr lázad,
Az bizony nem férjed, és nem a te házad.

Az öledben ringó rózsaszín levélke
Csak úgy olvadozik könnyeid hevébe!

Van ki elítélne, én meg sem ítélek.
Ártatlan teremts, szánlak inkább téged!

Hisz' gyarló halandó korlátot hogy írhat
Églehelte lángid, szálló vágyaidnak?!

De, ki éjjel-nappal, csak te reád gondol,
A ki beteg, szintén fojtott fájdalomtól;

Ki oltárnál füzött esküvel magához,
— Hívén, hogy szerelmed vissza rá sugároz;

A ki gyötrelmek közt érzi, tudja, látja,
Hogy övé soh' se' volt szived áldó lángja;

Ki egy feldúlt élet kinjával háborog:
Óh nem szánandóbb-e, mint te vagy, gondolod?

„Istenem teremtem!” suttogod magadban
„Tudod: erőszak volt, hogy kezemet adtam.”

„Ő is tudta, mondtam, nem egyszer, de százszor,
Hogy szíved csak egyért, de nem értte lángol:”

„Mégis oda hurcolt az oltár kövére,
S elhangzott az átok háromnak fejére!”

S ime fölvert lelked lázas gondolatja,
Kebled patyolatját a mi úgy ringatja,

— A mely három közül kettőt még megmenthet:
Nyílt ösvényén repdes a hű szerelemnek.

S bizony nem sokára ott pihegsz a tájon,
Hova ragad, kerget e reád gyúlt álom.

Hol igaz lángjával, forró két karjával
Régi hű szeretőd sirva ülel által.

S boldogtalan te! ki majd magad maradtál,
S hánytorgsz egy sötét örvény-torkolatnál,

Kebeled poklával, melyet nyögve hordasz,
Menj a két bánkódó öreghez, és mondd azt:

„Óh! bizony jaj annak, a ki por létére
Láncot akar vetni az ég törvényére,”

„Óh! hogy ezt akartam, hogy ti akartátok!
Egek büntetése fölöttünk ez átok!”

E. Kovács Gyula.

Zarándoklás a szent sírhoz.

(Eredeti úti rajzok.)

Irta: Sz—i Török János.

(Folytatás.)

Mióta a szent föld határát átléptem, azóta kar-
öltve haladok a farizeusokkal. Itt a zárdában törül-
getem a számot, s a bazárban lakom jól. Mosolyogva
szolgál föl egy-egy szolgálélek, hátunk mögött irigy
szemekkel lesve kanálunk, késünk s villánk műkö-

désére, pedig ők lakoznak jól abból, mit a világ jám-
bor istenhívői adakoznak a zarándokok és szent em-
lékek őrzőinek. — Bizony jobban tennék, ha egy
fillért sem adnának. Hízalják itt a heréket, kik a
világ előtt szentek, de titokban csak úgy tudnak nyá-
jaskodni, mint valami katonatisztek. Vagy tán azok
a zarándokok érdemlik meg a segílyt, kik ide vándor-
olnak csapatostól? Hisz ezek majd mind korhely
mesterlegények, dologkerülő iparlovagok, élheterlen
munkások, proletárok, csalók, tolvajok, elfajult nők,
keresztel kezökben s gonosz mosolylyal ajkukon.
Hát ezeknek gyűjtik az alamizsnát? Inkább ki kel-
lene üzni őket, mint Krisztus tevé a kufárokkal. Ha-
jónkon pompás példányai voltak e mákvirág-fajnak.
Egy elrongyolott nő, kit már elhagyott a bűn, s e
miatti bűjában most zarándok-bottal kezében, olva-
sóval kötőjén, egy jó nagy keresztrel s örök „dicsér-
tessék a Jézus!”-sal ajakán: ez alamizsna segílyével
útazza be minden esztendőben Triesztől Jaffán át,
Jeruzsálemig, s onnan vissza Alexandriába, Rómába
e nagy utat ingyen, minden ellátással. Ő maga mon-
dá, hogy hatszor volt már Jeruzsálemben és Rómá-
ban. Aztán két mesterlegény, egyik svájci, másik
bajor, mindegyik korhely, dologkerülő; beszélgettek
egymás között, hogy most úgy sem juthatnának
könnyen dologhoz; két hónapot tehát eltöltenek itt
a hospitálokban, mennek Jeruzsálembe, Bethlehem-
be, Szent-Jánosba, aztán Suezbe csatorna-mun-
kára, hol több pénzt kapnak, mintha mesterségüket
otthon üznék. Volt egy lengyel is, ki végig ette a
világ minden zeg-zugának emigráns-kenyerét, s most
a szent földön kóstolja meg azt; s voltak még többen
is, de ki győzné őket mind elősorolni? Ha az ala-
mizsna megszűnnék, e söpredék elmaradna. És azért
mindig akadna utazó, ki a megváltó működési terét
igaz kegyelettel szemlélné meg.

II.

Jaffától Jeruzsálemig.

Kora reggel fölkelünk, élelemmel láttuk el
magunkat az útra a bazárból, s kibérlett számarain-
kat délelőtti 8 órára rendeltük. Pontosan meg is jött
velök két arab hajtsár, s málháinkat az átalvetőbe
rakva, két állat vitte. A búcsúzáson rövid perc alatt
tűlestünk, miután a baksisokat kiadtuk a szolgálák-
nak. Az ő hálálkodásaik közben hagytuk el a ko-
lostort, fölnyergelt számaraink a kapu előtt sorakoz-
tak, fölültünk rájuk, s a hajtsárok jó palma-suhan-
gokkal hátulról biztatva, nyargaltak utánunk. El-
hagytuk a várost a bazárvonalon át, s míg a kara-
ván-telepen zabot vett a szolga, mi addig az út mel-
letti parkok természeti szépségeiben, egyes kéjlakok
arab modorán, s kétoldalt a fák dombgazdagságában
gyönyörködve, haladtunk gyorsabú számarainkon.
Végre elmaradt a város, a kertek s az egyes ültet-
ményes telepek. Kopár, halmos, völgyes legelőn veze-
tett a gyalog ösvény. Néha egy-egy földött kútra ta-
láltunk, mely iránt vallásos kegyelettel viseltetik a
mahomedán. Egyébként aztán sivár, kihalt itt
az egész természet. Homok borítja a tért, szán-
tásnak hire sincs, csak egy két kaktusz-bokor teng.
Madarak röpködtek csoportban a halom-oldalakon,
s a syriai fényképész ugyancsak futkározott utá-
nok s lövöldözött is, de hiába, — nem voltak azok
megsülve, s minden rosz lövésre nem esik madár.

Az idő elég kellemes volt; meleg, szellőtlen, de
a port leverte az éjeli eső. Karavánunk együtt
tartott, egyetértő, művelt s jó kedélyű egyénkekből
állt, kik egymás iránt a legnagyobb előzékenységgel
viseltettek. Volt közöttünk két nő és nyolc férfi.

A homok-halmok közül egyes sárputrik tűntek
elő, melyek — közről nézve — szabálytalanul egy-

másba ragasztva, mint méhsejtek vagy fecskéfész-
kek terültek el; közben keskeny utcák a közleke-
désre. Alig nyolc holdnyi földön épült ez a telep,
vagyis az első falu: Z a r z u r. Olyan, mint ná-
lunk a téglavető-telepen a cigánykunyhók. Lakosai
is olyanok. Putriok földelén tanyázik a kutya, macs-
ka, galamb, tyúk. A falun túl egy kis narancsliget s
olajfa-berek marad el, később egész erdőséget érünk,
vadon termő olajfákból, göbös, forradásos, odvas de-
rékkel; majd szántóföldeket látunk, melyeket most
munkál az arab, fa-ekével egy lóval és egy számmal
szántogatva, másik egy tehen és tevével, a mint lehet.
Jól szántanak s gondosan mívelik földjeiket. A táj itt
eléggé változatos, zöldelő vetések, kaszálók, kaktuszke-
ritések között konyhavetemények, narancs-, citrom-
fák; egyes olajfák elszórva a mezőségen is, kútak
lombdús fák árnyában, üde vízzel. A halomtétőkön
egyes őrházak is látszanak, kimért távolságban egy-
mástól. Hajdan ötösével fegyveres őrök voltak benne,
kik felügyeltek a zarándok-karavánok biztonságára
mert egykor a rabló beduinok számtalanokat legyil-
koltak és kiraboltak; most azonban nyugodtan me-
het az utazó, nem bántja senki sem. Az őrházak üre-
sen állnak, kósza szellő sóhajt be ajtajukon; aggott
varjú pihen meg felettük.

Az útfélen balról boltos ívezetű ódon kút áll,
rezgő levelű nyárfák vetnek rája árnyat. Túlso olda-
lánál egyhangú bánatos zsongás hallatszott. Midőn
megkerültük, igen érdekes jelenetet láttunk: nagy
csoport nő ült körben, panaszos siri hangon össz-
hangzatos dalolásban sirtak, keseregtek, könyeik
hullottak. Nem tudhattam meg, mily csapás érhetne
a falut; de Dóré Gusztáv festménye jutott eszembe a
világtárlatból. Ő rendkívüli híven ecsetelte az „arab
nők kesergését a pusztában.”

A háttérben balról Beydeghe helység gomba-
tetejű putriai látszanak. Sivár homok-halmok kö-
vetnek odáig.

Jaffától Jeruzsálemig villany-távüreggy vezet,
most pediglen, a mi világ teremtséje óta nem volt,
olyas valami készül: csinált út, melyen sze-
kérral lehessen járni. Mert eddig itt csak teve, ló és
számárháton ment a közlekedés, teherszállítás. A tö-
rök császár azonban, midőn Párisban járt, hallá, hogy
Eugenia császárné a szent földet meg fogja látogatni,
mire Abdul Aziz szultán megígérte, hogy akkorára
épített Jaffától Jeruzsálemig utat, hogy Ő Felsége
kocsin mehessen. S ime teljesül, mert Palaestina fal-
vai ezrenként dolgoznak s nagyon eredetileg csinál-
ják az utat. Két felől vakolattal emelnek kőgátat,
azt megtöltik nagy kővel, s reá kavicsot hordanak.
Rövid időn roboghatnak rajta a kocsik.

A homok-halmok elenyészvén, síkság terül előt-
tünk, mivel földekkel, legelőkkal, itt-ott lóherés ka-
szálóval, jobbról terjedelmes olajfa-erdőség, s a tá-
volban terjedelmes város látszik, a hol ma ál-
lomást tartunk. Neve Ramlah, hajdan Arimathia. Itt
született a Jézus atyja. Eddigi utunk igen kellemes
és változatos volt, s csupán a számárgolás ronsolt
meg bennünket. Vagy két emberünk le is szenderült
a számár fején keresztül, de nem történt szerencsét-
lenség. — Az olajfa-erdőt elhagyva, kaktusz-keríté-
ses kertek terülnek jobbról, s közülök egy ódon to-
rony látszik egymagában. Majd csavargós kerti út-
ra térünk le a csinált útról, s dombos oldalon üge-
tünk föl az erős fallal bástyázott convent elé, mely a
városon kívül van bejáratával, de hátrásze közvetle-
nül a város falára van építve. Zörgettünk a nagy ka-
pun, s kinyitattott.

(Folyt. köv.)

Fővárosi hírek.

átutazó felséges svéciai király szükségére mit adott a megye. Következőket: 300 köből abrakot s e közt 30 köből árpát, 200 szekér szénát, 40 köből búzát, 6 veder vaját, 6 veder mézet, 50 ludat, 10 pulykát, 40 récét, 2000 tojást, 3 kövér sertést, 2 bornyút, 10 berbécsét és végül 6 hordó bort, melyek mindegyike 40 akós vala. A svéd urak nem igen szomjazhattak meg hazáig.

A másik okmány Zoványi György, zilahi reformatus pap és püspök jegyzése e nevezetes napról. Amint a király megérkezett, ő tiszteletessége eléje ment és köszöntötte. Ő felsége úgy emlékezett, mint ha látta volna a papot valahol. Csakugyan együtt tanultak Hollandiában a franekeri (Franequera) egyetemen. Még akkor Károly nem volt király és Zoványi se volt — püspök. Szóval, a király megemlékezett tanulmányáról, ki engedelmet kért tőle egy dikió elmondatására. Károly megengedte és Zoványi élénk színekkel ecetelte előtte a magyar protestans egyház elnyomott állapotát s meghívta ebédre a királyt, ki szállásra amúgy is az ő vendége volt. A meghívást némi vonakodás után ő felsége elfogadta, kinek az asztalnál a püspök úr maga szolgált. Károly jóízűen evett hét ivott is. Ezt az utóbbit a követségi titkár úr nem akarta elhinni, mert Károly, köztudomás szerint, bornemissza volt. Azonban Thaly Kálmán is előállott egy argumentummal. Nevezetesen felséges Rákóczi Ferenc fejedelem is küldözgetett vala a svékus király ő felségének szája ize szerint való, pompás aszú-borokat. Károly ebéd után lefeküdt s csak hét órákor ébredt föl, egészen kipihenve magát. Másnap tovább indult. Pesten egy fogadóban szállt meg, mely a mostanig kigyó-utcában volt, Bécsben a Wiedenben valahol. Utazása oly sebesen történt, hogy — a mi majdnem hihetetlen — 286 mérföldet tett meg két hét alatt.

Még egy okmányról emlékezett meg Szilágyi, melyet az erdélyi udvari kancellária levéltárában talált. Egy fölterjesztmény ez III. Károly királyhoz, melyben az unitáriusok kiűzésére szólítatják fel. Elmondatik benne, hogy a felséges Habsburg-család kiháló-félben van; meglássa ő felsége, hogy ha emez istenes cselekedetet véghez viszi, megáldja az ég egy fiúgyermekkel.

Folyó ügy nem volt semmi. Jövő hétfőn ülést a nyelv- és széptudományi osztály tart, s értekezést Hunfalvy Pál.

Őszi lóversenyek.

(Második nap.)

(S.F.) Az idő komoly hideg lévén, mely később esőre változott, a sport embereink kívül más látogató csak igen csekély számmal volt.

A versenyek eredménye következő:

I. „Két évesek versenye“ 300 arany. Futott 11 ló. Első lett gr. Stockau Triumpha. Második Blaskovics Ernő úr Louisája, 3-ik gr. Zamoiszky István Concessionja.

II. „Kladrubi handicap“ 1500 ft. Futott 7 ló. Első lett: gr. Szápáry Iván Violetje. Második Blaskovics Ernő úr Zivatarja, 3-dik gr. Eszterházy Miklós Strizselje.

III. „Ritter-díj“ 332 arany. Futott 5 ló. Első lett gr. Wenckheim Rudolf Chiefje. Második a kladrubi ménes Blaubart, harmadik First Lord és Zápolya, 4-ik Signal.

IV. „300 aranyos államdíj.“ Futott 6 ló. Első: gr. Batthyány István All-my-Eye-je. Második: gr. Károlyi Gyula Last Arrivalja. 3-dik gr. Szápáry Iván Violetje.

V. „Eladó verseny“, 400 ft. Futott 4 ló. 1 ső Captain Blue Freya-ja. Második ló: gr. Sztáray János Rubicon-ja. 3-dik gr. Károlyi Gyula Prime ministres-je.

VI. „Kladrubi akadály-verseny“, 2500 ft. Futott 5 ló. Első: hg Taxis Egon sg. m. Transylvanian, 2-dik gr. Batthyány L. id. sg. k. Sylph, 3-dik gr. Károlyi Gyula id. s. h. Büszke. — Gr. Szápáry Iván a 6-dik akadály után — Coup d'Etatnak baja történvén — azt feltartá. Gr. Eszterházy Miklós Vulcanja pedig a 13-dik akadályánál elbukott, de baja nem történt.

A 600 aranyos fogadási díj Zápolya és First lord közt a Ritter-díjban lett volna eldöntendő, de a 3-dik helyre holtversenyben értek be.

S ezzel bevégeződött az őszi futtatás, komor, esős, luoskos időben, mely a legvérmesebb sportsman-nek is kedvét szegheti.

A tribune ilyenkor nem nyújt tarka látványt. A nők ru adísze hiányzik, s az is, a ki megjelenik, szürke sahwlba vagy időjós köpenybe rejti magát. Ezúttal pedig alig néhány kitarító hölgy dacolt a hűs idővel.

A visszatérés sem csinált zajt, s a sárlepett kocsik üveg mögé zárták vendégeiket. Csak Andrassy Gyula gróf — ki másféle viharokat is lát — nézett szembe az esővel födetlen kis kocsiján, maga hajtván lovait.

* **Király ő Felsége** — az előleges értesítés szerint — tegnapelőtti esti nyolc órákor indult el Bécsből, s tegnap reggel 5 órákor a rákos-palotai állomáshoz érkezett. Onnan — a főváros érintése nélkül — külön vonaton Gödöllőre utazott. Keleti útja előtt nem is tér vissza már Bécsbe, s e napokban a budai palotában nagy kihallgatást ad. Beszélik, hogy ő Felsége egy honvédtörzstisztet is fog venni szárnyvédjei közé.

* **Színházak.** A nemzeti szinpadon tegnapelőtti Dumas „Paul Johnes“-ját általános hatással eleveníték föl. Ez a régi francia romantikus iskola többet is ér a mai blazirt életképezésnél, mert érdekes cselekvényt és jó szerepeket adott. A Feleki-pár, a Paulay-pár és Benedek igen jól játszottak. A népszínházban pedig Coelestin „Mátyás király és a lisztes vitézek“ című régi bohózata mulattatá a közönséget. Sok ötlet és kómius jelenet van benne, s Várnay, Kovács és Horváth jókedvűleg játszásk szerepeiket.

* **Az első fürdő-társulat** elhatározá, hogy a budai vizgyógyintézetet eladja, s annak árát az egyre emelkedő koritnyicai fürdőbe fogja fektetni. Igen helyes intézkedés ez, mert minél több lesz Koritnyicán a kényelem, annál jobban fog szaporodni közönsége is. Az eladást a választmányra bízták. A budai vizgyógyintézet 24—25,000 ft-ra van becsülve. Külön igazgatás mellett mind a kettő jobban fog virágozni.

* **A „vastag könyv“,** melyet Lónyai M. a magyar államvagyonról a ház asztalára tett le, képezi most a lapok főtárgyát. Fontos könyv ez, nem csak azért, mert nyolc fontot nyom, hanem mert számjai mindenkit érdekelnek. E számok szerint: az államuralmak jövedelme Lónyai M. kezelése alatt száz perccenttel, az államerdők és bányáké négyszázzal emelkedett. Az egykor sokat bolygatott temesvári és lugosi fák jövedelme 30,592 ft-ról 198,802 ft-ra, tehát hatannyira emelkedett. E számok a pénzügyminiszter tevékenységét bizonyítják; sajnos azonban, hogy most is megfélekedezett a sajtó terhéről: a hírlapbélyegről. Ennélfogva Tóth Kálmán törvényjavaslatot ad be annak eltérése végett. A képviselők — bár még koránt sincsenek mind együtt — gyakran értekeznek. A Deák-körben az Irányi által benyújtott vallásszabadsági javaslat is szönyegre került. Tárgyalási alapul ezt nem fogadják el, miután a kivitel módosztatit nem érinti, hanem a kormányt hívták föl, hogy e tárgyban adjon be törvényjavaslatot. Deák Ferenc úgy nyilatkozott ez alkalommal, mint a vallásszabadság és polgári házasság barátja. — Az ellenzéket Jókai Mór arra buzdítja, hogy vegye kezébe a kezdeményezést is, s álljon elő szabadelvű törvényjavaslatokkal.

* **A szivarok** elvágott végeit Svájcegy kantonjában összegyűjtik, burnóttá gyártatják föl, s jövedelméből tizenkét árva ruháznak. Az államvaspálya egyik főmérnöke Pesten (svájci lévén) szintén gyűjti a célra, s majd minden héten jó adagot indít útnak. A „P. Lloyd“ figyelmezteti erre a jótékony egyleteket, miután nálunk is vannak árva bőven, kiknek ruhára volna szükségük.

* **Rövid hírek.** — Az állatkertnek Peitler váci püspök úr húsz pesti mérő különféle terményt ajándékozott; a miért az igazgatóság köszönetet nyilvánítt. — Szepesi Imre, kegyesrendi tanár „Régibb és újabb egyházi énekek“-et ad ki, négy hangra alkalmazva. — A „Zenészetűi Lapok“ mellett Sipos Antal „Tisza partján“ című eredeti zeneképe jelent meg, Eisenstädter Ilka úrhölgynek ajánlva. — Mosonyi zenét ír Komócsy József egy újabb költeményére. — Király ő Felsége kétszáz főt küldetett a „Tavaszi virágok“ egy példányáért, mely a pozsonyi iskolai segély-egylet „Eötvös-alapjára“ adatott ki. — Új belügyminiszteri jelölt van: gr. Pejacevich László, horvát magnás. — Atzél Borbála k. a. vasárnap elhunyt 44 éves korában, s tetemeit a boros-jenői családi sírboltba szállíták. — Raabe Hedvig k. a. közlebbi fölépette a gazdasszonyok árvaházára 694 ft 55 krt s 10 ft föltűzfizetést jövedelmezett. — Károly, román fejedelem, a lapok neuvidi sürgönye szerint: a múlt hét végén eljegyzé Erzsébet, wiedi hercegnőt. — Lónyay József földbirtokos cs. kir. kamarás lett. — A kultuszminisztérium Mantó György, kovásznai ref. s Holcő Dániel, evang. elaggott néptanítóknak száz-száz forint segélypénzt utalványozott. — Az első őszi futtatás alkalmával a 86-dik sz. bérkocsi a soroksári-úton legázott egy kis leányt, kit nehéz sebeiben a kórházba kellett szállítani. — Az esküdtsek 7 szóval 5 ellenében ismét fölmenté Sassy urat, az „Arany Trombita“ szerkesztőjét, kit a közvádló alprát porolt be, mert azt írta, hogy a kormány élclapra vesztegeti a pénzt, s a bírák közt árulókat is nevezett ki, sat. sat. — A tisztviselők segély-egylete elnökévé Lónyai pénzügyért, alelnökévé Bónis Sámuel és Gräzenstein Gusztávot, első igazgatójává pedig Lasz Ferenc pénzügyminiszteri számvevő-tanácsost választák. — A budapesti orvos-egylet első titkárja: Patrubány Gerő, sok elfoglaltsága miatt lemondott ez állásról, de az egylet általános bizalma rábírta, hogy e lemondást visszavonja. — Beszélik, hogy a hadseregben megengedik a kórszakál viselését, sőt arról is tanácskoznak, hogy szolgálaton kívül a katonák ne viseljenek fegyvert. — Az állatkert 200 tallérba került krokodilja elpusztult, s most a múzeumban tömök. — Az 1848/9-diki hadi károkat (1.600,000 ft.) hír szerint meg fogják téríteni. — Párisból Liptay Pál (14. rue des Taillandiers) jelenti, hogy még másfél évig Párisban időzve, minden megbízást örömet elfogad, igen jutányos föltételekkel. — Lampelnél megjelent a miniszteri „Tanterv a nép és polgári iskolák, valamint a képezdék számára“, 128 lap, ára 40 kr.

* **Népszínház** Szerdán, okt. 20-án: „Don Juan élete és a pokolba jutása“, 3 felv.

V i d é k.

** **Pozsonyi tudósítónk** írja, hogy a gr. Dessewffy Aurél és Károlyi Pálma esküvője nagy érdekeltség közt ment véghez. Már tíz órákor a székesegyház egészen megtelt. A városnak majd minden nője sietett nézni, látni. Tizenegy után indult meg a menet az oltár felé. A vőlegény drága lilaszín diszmagyarban volt, a menyasszony gazdag csipkézett fehér selyemben, hosszú uszálylyal. A násznépben láthatók voltak: gr. Károlyi György és neje, b. Wenckheim Béla, gr. Nádasdy Ferenc és neje, gr. Batthyány Elemér, a menyasszony több testvére és bátyja, s a fiatal Károlyi Istvánné Csekonics Margit grófnő gyönyörű rózsaszín atlaszban, míg férje vörös bársony dolmányt, kucsmát, fehér selyem atillát, vörös nadrágot viselt. Az esketést Méhes kanonok végzé. A vőlegény egykori nevelője: Simon lelkész, kismisét mondott. Huszonnyolc kocsin jött a násznépség, de bérkocsi több volt, mint diszfogat. Esketés után nászvendégség volt a „Zöld fánál“, melynek első és második emelete napok óta ez alkalomra volt fenntartva. A boldog pár, kinek mindenki áldást kíván, még az nap elutazott.

** **Balassa-Gyarmaton** a jövő hó 7-dikén nagy műkedvelői hangverseny lesz, három leégett nógrádi falu javára. Részt vesznek benne: b. Vay Lénárd, gr. Forgách Alexandrine, gr. Gyürkyne szül. b. Orozy Sarolta, b. Rozner Eleonóra, Báhn Béláné, Szilassy Erzsik. a. stb. Rendezésére id. Ábrányi Kornélt kérték föl.

** **Somogy megyében** Szakácsi községben e hó 13-dikán d. u. 3 órákor borzasztó tűzvész ütött ki. Hatvan-hatvanöt épület égett el, köztük 43 lakház; továbbá sok gabona és takarmány. Először is egy sertés-öl gyuladt ki, dohányzási vigyázatlanság folytán. Biztosítva csak három ház volt. Ötven család maradt téli szállás nélkül. Hír szerint: Boronka község is leégett, szintén Somogyban.

** **Vidéki rövid hírek.** — Nagy-Károlyból írják, hogy a gr. Károlyi György fenyi erdejében Szengsmidt József erdész hajtóvadászatot rendezvén, négy nőtén és egy kan-farkast ejtettek el. — Koltán (Vas megye) lakomával ünneplék gr. Csekonics Endre és gr. Cziráky Konstant menegzőjét, s a megérkező új házaspárt nagy örömmel üdvözlék. — Az aggteleki barlangot gr. Keglevich István, mint kinek haszonbérleti gondja alatt áll, tisztogatattja, s eléje vendéglőt akar építtetni. — Maros-Vásárhelyt Berenczey Lászlót több mint kétszáz szótöbbséggel választák meg képviselőnek a jobboldali Vályi Károly ellenében. — Boruth „Hegyalja“ című lapot fog szerkeszteni Zemplénben. — Özvegy Domokos Imréné szül. Szűcs Eszter e hó 14-dikén elhunyt Baracsán, 71 éves korában. — A sárospataki iskola egyik nagylelkű jótévőjének, néhai pálóczi Horváth Máriának emléksobrát, melyet ifj. b. Vay Miklós készít s hateraz frába került a jövő nyáron felállítják, alkalmasint a főiskola kertjében.

Bécsi hírek.

** **Bécsben** divatossá kezd válni a tornászat, melynek főleg az ifjuságnál fölszámíthatlan haszna van a test erősítésére. A községi torna-iskolában, noha még csak kezdetén vannak az iskolai évek, ez ideig 500 gyermeknél több jelentkezett, s lassankint a szülők is egészen levetkőzik az előítéletet, melylyel eleinte a tornászat iránt viseltettek. A község ebben az évben már 30,000 főt adott ki a torna-iskolákra.

** **Egy morva iskolamester** neje — brünni tudósítások szerint — néhány nap előtt megszökött egy fiatal káplánnal. A szerelmes pár — mint mondják — útját Poroszország felé vette. Már régibb idő óta bizalmas viszonyban állottak egymással, s a nő négy gyermeket hagyott férjénél. Az ötödiket, a legkisebbiket magával vitte.

** **Benedix szinműve:** „Kaland Rómában“ nem igen tetszett a prágaiaknak. A expositió két felvonást foglal el s cselekvénye száraz, és hihet-